

தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர் - 641 003

முனைவர். ஏ. சோமசுந்தரம் Ph.D.,
மக்கள் தொடர்பு அலுவலர்
கைப்பேசி: 94890 56730

தொலைபேசி: 0422 - 6611302
நிகரி: 0422 - 2431821
மின்னஞ்சல்: pro@tnau.ac.in

பெறுநர்,
ஆசிரியர்,

தேதி: 2-3-2019

இයா,

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செய்தி விவரத்தினை தங்களது மேலான நாளிதழில் பிரசுரிக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

வரும் காலங்களில் வேளாண்மையில் இளம் பெண்களின் ஈடுபாடு

தமிழ்நாடுவேளாண்மைப் பல்கலைகழகத்தின் வேளாண் மற்றும் ஊரக மேம்பாட்டு ஆய்வு மையம், 27.02.2019 அன்று, “வரும் எதிர்காலத்தில் வேளாண்மையில் இளம் பெண்களின் ஈடுபாடு” பற்றி சிறப்பு விரிவுரையை ஏற்பாடு செய்தது.

இந்தியா, சீனா மற்றும் இந்தோனேஷியாவில் பெண் விவசாயிகள் தாங்களாகவும் அல்லது மற்றவர்களாலும் விவசாயிகளாக அங்கோரிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தங்களை விவசாயிகளின் மனைவியாக விவசாயத்தில் உதவுகிறார்கள் என்று மட்டுமே நினைக்கிறார்கள். ஆனால் கண்டாவில் பல இளம் பெண்கள் விவசாயிகளாக தங்களை சுய அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்று கண்டா குல்லிப் பல்கலைக் கழக பாலினம், நீதி மற்றும் மேம்பாட்டு ஆராய்ச்சித்துறை இணைப் பேராசிரியர், முனைவர். சாரதாசீனிவாசன் அவர்கள் தனது சிறப்புரையில் குறிப்பிட்டார். அவர் மேற்கொண்ட சர்வதேச ஆராய்ச்சியில் விவசாயத்தில் இளம் பெண்களின் விகிதம் என்ன, அவர்கள் கொள்கை மற்றும் தொழில்நுட்ப வடிவமைப்பில் பங்கேற்கிறார்களா? எத்தனை இளம் பெண்கள் சொந்த நிலம் அல்லது பிற உற்பத்தி வளங்களை கொண்டுள்ளனர்? போன்ற சில முக்கிய கேள்விகளுக்கான பதில்களை தனது ஆய்வின் மூலம் அறிய முயன்றுள்ளார்.

உலக அளவில் இளைஞர்கள் விவசாயத்தில் ஆர்வமற்றவர்களாக இருப்பதோடு நல்ல எதிர்காலத்தை தேடுவதற்காக கிராமப்புறத்தை விட்டு வெளியேறுகின்றனர். இந்தியாவின் கிராமப்புற மக்கள் தொகையில் 34 சதவீதத்தினர் 15-34 வயதிற்குற்பட்டவர்கள். 15-39 வயதிற்கு உட்பட்ட கிராமப்புற இளைஞர்களில் 56.6% விவசாயம், வணவியல் மற்றும் மீன் பிடித்தல் ஆகியவற்றை வாழ்வாதாரமாக மேற்கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் உள்ளுர்

அமைப்புகள் மற்றும் ஆளுமை முறையைகளில் குறைந்த அளவு பிரதிநிதித்துவம் பெற்றவர்களாக உள்ளனர். மேற்கூறிய இடையூறுகளைத் தவிரபாலினம் சார்ந்த விதிமுறைகளும், பாகுபாடுகளும் பெரும்பாலும் பெண்களுக்கு அதிகப்படியான வேலைச்சுமையைக் கொடுக்கின்றன. மேலும், அவர்களின் உழைப்பின் பெரும்பகுதி மதிக்கப்படுவதும் அங்கீகரிக்கப்படுவதும் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் 22 சதவீதபெண் விவசாயிகள் மட்டுமே பண்ணைகளில் முழு நேர வேலை செய்கின்றனர். சில சட்ட மற்றும் ஆணாதிக்க விதிமுறைகள் பெண்கள் விவசாயிகளாக இருப்பதனைத் தவிர்க்கவே செய்கின்றன. அவற்றில் மரபு வழியாக மகன்களுக்கு மட்டுமே நில உரிமை வழங்குதல் பெண்கள் தாங்களாகவே மனமுவந்து நில உடைமையை விட்டுக்கொடுத்தல் போன்றவை அடங்கும்.

பண்ணை வேலை, குடும்பம், இனப்பெருக்கம் மற்றும் பராமரிப்பு பொறுப்புகள் என பெண்களின் வேலை முடிவேயில்லாதது. மேலும், தனி விவசாயிகளாக அங்கீகரிக்கப்படாதது, விவசாய சங்கங்களில் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாதது, சரியான வழிகாட்டிகள் இல்லாதது, உயர்சாதிகள் மற்றும் வசதி படைத்தவர்களின் சமூகநிலை, விற்பனை இயக்கங்களில் தீவிர கட்டுப்பாடுகள் போன்றவை பெண்கள் விவசாயத்தில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்வதற்கு தடைகளாக உள்ளன. குடும்பப் பண்ணைகளில் பாலினம், சாதி மற்றும் வர்க்கப் பாகுபாடு உள்ளது. இந்தியாவில் கேரளா மற்றும் தெலுங்கானா போன்ற மாநிலங்களில் செயல்பாட்டில் உள்ள நில வங்கிகள் மற்றும் ‘குடும்ப ஸீ’ போன்ற அமைப்புகளில் ஒருங்கிணைந்த நிலக்குத்தகை, நிதி உதவி மற்றும் சந்தைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் போன்ற புத்துயிர் ஊட்டும் நடைமுறை உத்திகள் விவசாயத்தில் பெண்களின் பங்கை ஊக்குவிக்க ஏதுவாக திகழ்கிறது எனவும் கூறினார்

தொடக்க உரையாற்றிய தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் முனைவர். நீ. குமார் அவர்கள், தமிழகத்தில் முழுநேர பண்ணை வேலை மற்றும் நில உடைமைதாரர்கள் காலப் போக்கில் விவசாயப் பணிகளை எப்போதாவது ஒருமுறை மேற்பார்வையிடுபவராக மாறியுள்ளதை விவரித்தார். முதுகலை மற்றும் பட்டதாரி மாணவர்கள், ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் மற்றும் வேளாண்மை மற்றும் ஊரக ஆய்வு வளர்ச்சி மையத்தில் பணியாற்றும் பேராசிரியர்கள் சிறப்புறையில் பங்குபெற்றனர்.

முன்னதாக, பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சி இயக்குனர் கே.எஸ். சுப்பிரமணியன் வரவேற்புரை வழங்க வேளாண் பொருளியல் துறை பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், முனைவர். கி. மணி அவர்கள் நன்றியுரை வழங்கினார்.

மக்கள் தொடர்பு அலுவலர்